

[Birgith Mogensen]

faringsmæssigt ved vi, at det er kompetente mennesker med en særdeles god indsigt i hele denne sag. For at understrege betydningen af dette udsagn behøver jeg blot at nævne den verdensberømmelse, disse mennesker har opnået ved at gennemføre den store og hurtige overgang fra olie- til kulfyring. Som tidligere antydnet kan CD ikke tilslutte sig SFs beslutningsforslag.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre skal heller ikke presse ministeren til en beslutning på nuværende tidspunkt, al den stund sagen jo dårlig er havnet på ministerens bord og der derfor heller ikke ligger en egentlig afgørelse fra ministerens side.

Herudover vil jeg sige, at jeg finder, at sagen er kompliceret netop på grund af de styringsproblemer, som ministeren også var inde på, fordi det er Elkraft, der forestår planlægningen og beslutningen med den struktur, vi har. Men det gør det jo også vanskeligt for os at få et egentlig gennemskueligt planlægningsgrundlag og yderligere vanskeligt at begynde at træffe beslutninger i folketinget. Hertil kommer så de problemer, som ministeren var inde på, om at det kan blive svært, at vi træffer beslutninger, som går imod de beslutninger, som selskaberne var gået ind for, og selskaberne så skal udføre beslutningerne i modstrid med, hvad de selv ønskede.

Når det er sagt, synes jeg, der kan være grund til nogle almindelige overordnede betragtninger om hele denne planlægning af kraftvarmeværkerne i hovedstadsområdet. Med den energiplanlægning, vi har, er det nødvendigt at forsyne med overskudsvarme fra kraftværker og industri. Jeg vil godt medgive fremskridtspartiets ordfører, at naturligvis skal der også være et elmæssigt grundlag, i hvert fald hvis vi snakker om overskudsvarme fra kraftværker.

Der er klart, at et af de velegnede områder er hovedstadsområdet, fordi der er et udbygget ledningsnet til forbrugerne. Vi må derfor også regne med, at der vil være økonomisk basis for, at man forsyner med kulfyret kraftvarme i en kommende 25 års periode.

Med dette er det ligesom SFs også vores udgangspunkt, at det er vigtigt, at der etableres så små enheder som muligt af tekniske,

miljømæssige og driftsøkonomiske grunde. Her står vi sådan set over for et dilemma økonomisk set, for det har jo været sådan, at medens hovedstadsrådet fandt, at der ikke var stor forskel på, om man tog nogle mindre enheder, har Bülow-udvalget regnet sig frem til, at jo større enheder jo bedre. På den anden side har Elkraft her på det seneste frafaldet den store tanke, og det underbygger så det, jeg sagde med det uigennemskuelige i, hvad der egentlig foregår.

Så godt som man kan gennemskue det – det er så taget med alt muligt forbehold – må vi nok sige, at vi med de oplysninger, vi har, finder, at den første enhed bør placeres i Avedøre. Dernæst må man vende tilbage til, hvor den næste enhed skal placeres. Det forekommer i hvert fald ikke åbenbart for os, at den skal placeres på Amager, idet man også må tage hensyn til, at der dér er en del uudnyttet overskudsvarme.

Men da nu mange her har sagt, at vi skal arbejde videre med tingene i udvalget, synes jeg, det er vigtigt, at vi får taget hul på de miljømæssige problemer, der rejser sig, når vi nu etablerer disse kulfyrede kraftvarmeværker, uanset om de er på 235 MW eller på 325 MW. Det er nødvendigt at få diskuteret det i energiudvalget eller i miljøudvalget, fordi vi erkender, at den stigende kulfyring giver en række miljømæssige problemer, og de miljømæssige og ikke de energimæssige problemer er måske de største, vi står over for.

Her må vi bl.a. sikre kullageret miljømæssigt, så der ikke sker en forringelse af omgivelserne, og vi må sikre os mod, at røggassen har for stort et indhold af svævestøv, som bør begrænses til det mindst mulige gennem filtrering. Vi bør ved lokalisering af værkerne naturligvis også tage æstetiske hensyn, og vi bør diskutere kravene til afsøvling.

Jeg håber altså, at vi kan få såvel nogle energimæssige som nogle miljømæssige diskussioner på basis af dette forslag.

Waldorff (VS):

Det er meget skuffende, at SF kommer med et forslag, som, uden at SF egentlig vil det, alligevel i realiteten betyder en tilslutning til en udbygning af store kulfyrede kraftværker i Københavnsområdet. Også uden at SF vil det, kommer man herved til at understøtte den elværksdominerede energipo-